

казали, нищо не напрѣвили, и за *Панагюрище* се запхтили.

Копривщица — родителка на Любенъ Каравелъ, авторът на комитетското вѣрую — неприела да влѣзе подъ общата организация на тайните комитети. Защо? — Питайте коприщенския чорбаджии. . . .

Въ Панагюрище „тримата приятели“ слѣзали въ хана на Найденъ Дриновъ (братовчедъ на Маринъ Дриновъ, историкътъ). *Зогрѣбинътъ* се спазарилъ съ училищното настоятелство, да „изографиса“ новото училище; *исалтѣтъ* пѣлъ въ черква и се спазарилъ (божемъ) за 2000 гроша годишна заплата, „дѣцата да учи и въ черква да пѣе“; просъкътъ — калугеръ напросилъ *хилляда* гроша за постройката на нѣкакъвъ си новъ Манастиръ „Св. Георги побѣдоносецъ.“ Чрѣзъ Дринова и Д. Шишкова, Левски таенъ комитетъ въ Панагюрище наредилъ: селата: *Стрѣлча, Попбрене и Мечка* посѣтилъ и се-мето на свободата въ тѣхъ посѣлъ.

Исалтѣтъ и отецъ Матей, прѣзъ октомвр. мѣсецъ, за София отпѣтували, *Зографинътъ*, слѣдъ като изографисалъ училището, чрѣзъ Т. Пазарджикъ се завѣрналъ дома си — въ Чирпанъ.

Есенни мъгли покривали Софийското поле, когато Левски нагазилъ въ царството на *Шопитѣ* — въ царството на бъневреџитѣ — въ царството на бѣлогашиници, които мислехъ повече съ корема си, отколкото съ мозъка си . . .

На връхъ „Архангеловъ день“ *исалтѣтъ* и отецъ Матей пристигнали въ столицата на дива Шопландия и се установили въ хана на хаджи *Мано Стояновъ*. *Исалтѣтъ* пѣлъ въ черквата „св. Кралъ“. Харесалъ се на софийския черковни настоятели, спазарилъ се съ тѣхъ за *хилляда* гроша годишна плата. Пѣлъ нѣколко недѣли

Бѣлѣжка. Едва въ 1872 год. въ Копривщица се наредилъ *таенъ комитетъ*.